

DİZELER GEÇİYOR

dizeler geçiyor

1.

ölü kuşlar gibi düşüyor dizeler
karartmalarda camları kapatılan
kimsesiz evler gibi
parlak alnını cama dayamış zaman
her durakta düşlerinden soyunan
hangi dizeye anlatırdın kendini

yazıcı kâğıda çiy taneleri dizerken
dağlardan ot toplayan geçiyor ovidan
korkularını kitaplarda çapraz dizdiren
yüzü düşüyor böceklerin gölgesine
bir çarpıyla üstünü çiziyor
kibir çalıyor yazmadığı şiirden

2.

akşamlar çekilince
gururun gülünç karanlığına
dergilere postalamış yoksunluğunu
ağrıdan acıdan çekmiş soluğunu
temreni çelik bir okla sözcükler atıyor
vuruyor göğsündeki aşkın oğlunu

bir resme baktığında
üstüne düşer ışığı gözün
resmin ruhu başkaldırır
çekidüzeni başlar evlerde renklerin
desenin yorgun çizgileri kırılır
dirilir birden anlam gözeleri tenin

3.

füzelerle alınır satılır gökta
açlığın paslı dişleri dökölür
hücrelerde altın suyuyla parlatılan
kireci dökölmüş bir duvara benzer mahkûm
sağırlığın cinnetine keser biletini
ar damarı çatlamış toplum

dizeler geçiyor çığlık çığlığa
acıların kaynadığı yerden
gök ađı kan revan
güz yelleriyle uzaklara savrulan
gazel dökken kavakların
yaşamıdır sararmış imgelerle vuran

4.

büyük sularda çalkanarak
dağlara tırmanıyor omuzlarında
gerçeğin karanlık bahçesi
kurumuş kemiklerin üstünde yaşlı derileri
patlıyor kerpiç evler toprak damlar
gözlerinde yurtlarının ince kederi

çelik alaylara sapan taşlarıyla
dur diyor bir çocuk ordusu filistin'de
ne tarih ne peygamberler işe yaradı
gözlerine mil çekilmiş tank paletleri
gün uyur uyumaz
her çenede parça parça çocuk etleri

2003

şiiir dinleyenler

arka sıralarda üç genç
biri esmer
buğday benizli öteki
üçüncüsü kumral görünüyor
şiiirler okunuyor kürsüde
fır dolanıyor düşler havada
paylarına düşen sözcükleri soruyorlar
gözleriyle

turuncu giyinmiş esmer olanı
mavili nedense buğday benizli genç
yakası lacivert bir rüzgârlık sırtında
kaykılmış bir imgenin burçlarına
beyaz dizelerde cirit atıyor yürekleri
kapıdan kaçıp giden
iğretilemeyi gördüler mi

elleri konuşuyor kendisiyle
esmer parmağıyla kaşlarını sıvazlıyor
çenesine yastık etmiş öteki yumruğunu
göğsüne kollarını kapatmış
yorgunluğuna uçarı bir imge çekiyor

şiiirin uzak sesleri yaktı gözlerini
elini siper etti gözüne lacivertli
yukarıdan bir güneş ışını düştü
dizelerdeki anlamı görebilmek için
kalbindeki sıkışmanın
gevşeyip çözüldüğünü hayretle düşündü
buğday benizli yorgun

sonra üç kadın geldi biri sürekli gülen
geçtiler ortadaki boş yerlere
kırmızı giymiş biri saçları gergin
güneş gözlüğünü kaldırmış saçlarına
üçüncüsü çiçekli mona lisa
yandan salmış gülüşünü
kumral imgelerle bakıyor şiirlere

gençler de kadınlar da
birbirlerinden uzakta
birbirlerinden habersiz
kürsüdeki şiirleri kanıksamış yorgun
dinleyip gitmekti niyetleri

o sırada yüzü toz duman ufak tefek biri
bir naylon torbayla düştü içeri
önden ikinci sıranın başına ilişti
yüzünden tufan geçmiş gibi
savrulmuştu dört bir yana gözleri
şaşkınlıkla salona bakındı
daha payına düşeni
torbasına koymadan
yabancı buldu kendisini bu diyarda
yerine yerleşmemişken acele kalktı
tersinden dolanıp sıraları
aldı başını gitti

üzüldü şair
belki de en çok onundu bu şiirler
en iyisi
bu şiiri yazıp toz duman bir adrese salmaktı

2005

olasılıklar

kendime telefon ettim
evde değilmişim
cebime kapanmışım durup dururken
misket bombaları postal tekmeleri
çökertiyor ruhumu belli ki
gözlerimde gölgeyle yürüdüm
akım bitti kalbimde belki

olasılıkları düşündüm
fırat içinden kırılmış olabilir
ya da sokaklar basmıştır
kum tepelerini
dicle gözlerini gizleyerek
sokulup koluna giriyordur yoldaşının
şatt-ül arap'ta sevişerek akıyor iki nehir
umman'a kirli yenilmiş ulaşıyordur
şu sıralar dağlardan esen yelle
yaşıyordur hurma ağaçları